

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παροσχόν εἰς τὴν χάραν ὡσὺν διηγεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἑβραϊκῆ	Ἑβραϊκῆ
Ἑβραϊκῆ	Ἑβραϊκῆ
Ἑβραϊκῆ	Ἑβραϊκῆ
Ἑβραϊκῆ	Ἑβραϊκῆ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΛΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΡΥΘΜ. ΤΩ. 1875
 ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΣΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
 Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν τὴν 1ην οἰκονομικῆς μηνός.
 Ὁδὸς Ἐδραίου δ. 38 παρὰ τὸ Βασιλειον
 Ἔτος 44ον. Ἀριθ. 11

Περίοδος Β'. Τόμος 29ος Ἐν Ἀθήναις, 12 Φεβρουαρίου 1922 Ἔτος 44ον. Ἀριθ. 11

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια)

Ὁ Φρέδος ἔσπευσε νὰ καθησυχᾷ τὸν τρόπον τοῦ καυμένου τοῦ Ἀζάρ. Ἦρθε καὶ στάθηκε μπροστὰ του καὶ τοῦτε:

— Μὴ φοβάσθε, ἀφεντικὸ... Δὲ μὲ γνωρίσατε; ... Ἐγὼ εἶμαι, ὁ Φρέδος, ὁ μαθητευόμενός σας.

Τρέμωντας πάντα, ὁ μαραγκὸς τέντωνε τὰ μάτια του καὶ, ἀναγνωρίζοντας ἐπὶ τέλους τὸ παιδί, ἀναστέναζε βαθεῖα.

— Ἄ! σὺ 'σαι, εἶπε, ἀκόμη καλύτερα... Πέρασα ἕνα φόβο!.. Μὰ τί κάνεις ἐδῶ αὐτὴ τὴν ὥρα μὲ τέτοιο κρύο, παιδάκι μου;

— Σὰς περιμένα, κύριε Ἀζάρ, ἀπάντησε τὸ παιδί.

Ὁ μαραγκὸς ἔβγαλε τὸ καπέλλο του καὶ σκούπισε μὲ τὸ μαντήλι του τὸ μέτωπό του ποῦ, μ' ἄλλο τὸ παγερὸ κρῦο ποῦ ἔκανε, ἦταν κάθιδρο.

— Καταλαβαίνω, εἶπε, θέλεις νὰ μοῦ ζητήσης νὰ μὴ πῶ στὴ μητέρα σου τί ἔκαμες... Μὰ ἐννοια σου, παιδίκι μου, Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ τὴ λυπήσω! Θὰ τῆς πῶ μόνο πὼς ἀναγκάστηκα νὰ σὲ διώξω, γιατί ἡ γυναίκα μου ἔμαθε πὼς ἦσουν...

Ὁ Φρέδος τὸν ἐκοψε, κάπως συγκινημένος ἀπ' τὴν καλοσύνη τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ ἀνθρώπου.

— Δὲν τὸ βρήκατε, κύριε Ἀζάρ, ἀπάντησε. Θέλω νὰ σὰς ζητήσω νὰ μὴν πᾶτε στὴ μαμά μου... νὰ μὴ τῆς πῆτε δι' ἔφυγα ἀπ' τὰ σπῆτι σας, δι' δὲν εἶμαι πιὰ στὸ μαγαζὶ σας.

Ἡ παράκληση αὐτὴ ἐξέπληξε στὴν ἀρχὴ τὸ μαραγκό.

— Μὰ δὲν μπορῶ, εἶπε κουνώντας τὸ κεφάλι του μὲ λύπη, νὰ κάμω ἔτι μοῦ ζητᾷς! Σκέψου δι' ἔχω εὐθὺν, ἔχω καθήκον... Μόλις φύγῃς ἀπ' τὸ μαγαζὶ μου, χρεωστῶ νὰ εἰδοποιήσω ἀμέσως τὴ μητέρα σου. Μὲ ὑποχρεώνει ὁ νόμος ἀκόμη.

Ὁ Φρέδος ἐχτύπησε τὸ πόδι.

— Καὶ ἄρα δὲν θὰ πᾶτε, εἶπε, δὲ θὰ τῆς πῆτε τίποτα.

— Ἀδύνατο.

— Ὁχι! Δὲ θὰ περάσετε.

— Ποιὸς θὰ μ' ἐμποδίζει;

— Ἐγὼ!

Καὶ ὁ Φρέδος στάθηκε μπρὸς στὸ μαραγκό καὶ τοῦκλεισε τὸ δρόμο.

Μ' ἄλλο του τὴ δειλία, ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰ ἀποχωρήσῃ στὴ θέληση αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ. Ἐτομαζόταν νὰ τὸν πιάσῃ ἀπ' τοὺς ὤμους καὶ νὰ τὸν πάῃ σπῆτι του, δταν, μὲ μιᾶν ἀπότομη κίνηση, ὁ γλὸς τοῦ Ἀυριμάν τοῦ ξεφυγε, ἔβγα-

Ἄ! δὲ θὰ περ' οὐτε!.. (Σελ. 81 στ. 6')

Φρέδε, μὲ πιστεύω ἐγὼ!.. (Σελ. 86, στ. 6')

λε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα γυαλιστερὸν πραγματάκι καὶ τὸφερε στὰ χεῖλη του.

— Θέλετε νὰ σφυρίξω; ρώτησε ἀτάραχος.

— Ἡ ἀσημένια σφυρίχτρα! ἔκαμε ὁ μαραγκὸς ἐντελῶς τρομοκρατημένος. Ὡστε μοῦ τὴν ἐκλεψες κι' αὐτὴ;

Αὐτὴ τὴν φορὰ ὁ Φρέδος θύμωσε καὶ ἀπάντησε ὀρθό-κορτά:

— Ἄ! μὲ συγχωρεῖτε! Αὐτὴ τὴ σφυρίχτρα δὲν σὰς τὴν ἔκλεψα, κύριε Ἀζάρ, ἀφοῦ εἶνε δική μου... Σὲ μὲνα τὴν ἔδωσε ὁ Φιδέ. Τὴν ἐπῆρατε σεις: σὰς τὴν ξαναπῆρα μιὰ μέρα ἀπ' τὸ συρτάρι τοῦ κομποῦ. Δικαίωμα μου ἦταν, φαντάζομαι; καὶ δὲν κλέβει κανεὶς δταν ξαναπαίρνει τὸ πρᾶγμα τὸ δικό του.

Ὁ μαραγκὸς σήκωσε τὰ δυὸ κοντὰ του χεῖρα πρὸς τὸν οὐρανόν.

— Δυστυχισμένε! εἶπε μὲ ἔμφαση, μὰ μὲ πραγματικὴ λύπη ὥστε λοιπὸν στίς φλέβιας σου τρέχει τὸ αἷμα τοῦ πατέρα σου καὶ δὲν ὑπάρχει πιὰ ἐλπίδα! Ἐγὼ φανταζόμουν πάντα πὼς ἡ γυναίκα μου εἶχε γέλαστὴ καὶ πὼς

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αγαπητοί μου,

ΡΑΦΩ αυτή την επιστολή σήμερα, 2 Φεβρουαρίου, και λογαριάζω πώς θα τη λάβετε το Σάββατο της Τυρινής. Τα γλέντια θα πλησιάζουν να τελειώσουν κι' η Σαρακοστή θα κρούη τας θύρας. Γεγ' να είμαι λοιπόν επίκαιρος, κάτι πρέπει να σας γράψω για τη Σαρακοστή. Αλλά σαν

τι; Για τα νηστήσιμα, που είναι... νοστιμότερα από τα πασχάλια; (δταν είναι, έννοείται, άστακοί, γαρίδες, μαύρα χαδιάρια, αιδόταραχα και πάει λέοντας...) Θυμούνται ένα πειριστατικό και φοβάμαι. Να σας το διηγηθώ;... Μία φορά, - είναι κάμποσα χρόνια, - έγραφα μία επιστολή για τα σαρακοστιανά. Ήθελα να πω πως κι' η Σαρακοστή, από γαστριμαρική άποψη, είναι επιθυμητή, κι' απαριθμούσα με ζήλο όλα εκείνα τα θαυμάσια φαγώσιμα, από το δασύλειο των θαλασσιών, που μάς έχαρισε ο καλός Θεός για... να νηστεύουμε. Η επιστολή μου έκαινε άρσεν ξεχωριστά σ' ένα καθηγητή, που έμαζευε τότε «Νεοελληνικά άναγνωσματα», κομμάτια δηλαδή από τη σύγχρονη λογοτεχνία, για το Σχολείο. Και την έδωκε στη Συλλογή του που πριν τυπωθή, την έστειλε στο Υπουργείο της Παιδείας, προς έγκριση. Η επιτροπή όμως, - από άλλους διακάλους αδή. - την έσβυσε. Και σημείωσε στην έκθεσή της πως ήταν... αντικαταγωγική, γιατί μιλούσε στα παιδιά για φαγιά και τα μάθαινε να είναι... γαστριμαργα. Αυτό το περιστατικό θυμάμαι τώρα και φοβάμαι να σας γράψω πάλι για τα σαρακοστιανά. Ξέρω κι' εγώ μην είχαν δικιο οι δάσκαλοι έκαινοι; Ξέρω κι' εγώ μήπως, αν σας έκανα να διαβάσετε γι' άστακούς και χαδιάρια, θάποικτούσατε το γούστο της καλοφαγίας και σιγά - σιγά θα καταντούσατε κοιλιόδουλοι; - Μπα Θεός φυλάξοι! Άς λείπουν καλύτερα οι λογοτεχνίες γύρω στο σαρακοστιανό τραπέζι: το επικίνδυνο! Προτιμώ να σας μιλήσω για τη νηστεία την αληθινή, για τη νηστεία την ειλικρινή, που είναι έγκράτεια, λιτότη και άρετή... Το ξέρετε λοιπόν πως σήμερα, 2 Φεβρουαρίου, οι καλοί Χριστιανοί νηστεύουν, ή τουλάχιστο ένήστειαν μία φορά; Μάλιστα. Γιατί είναι ή

Τετάρτη της Αποκριάς, που θεωρείται ή πρώτη ημέρα της Σαρακοστής, όπως ή μεθαύριο Παρασκευή θεωρείται ή δεύτερη. Αύτως οι δυό ημέρες, από την έβδομάδα της Αποκριάς, προσθέτονται, λέει, στις 48 της Μεγάλης Σαρακοστής κι' έτσι γίνονται σωστές 50: Δέν τρώνε, - δηλαδή δέν έτρωγαν, - ούτε λάδι. Σάν την Καθαρή Δευτέρα, απαράλλακτα. Κι' όμως όχι, έξέχασα. Σήμερα, 2 Φεβρουαρίου, τρώνε... λάδι. Γιατί είναι μόν ή Τετάρτη της Αποκριάς, είναι όμως και της Υπαπαντής. Έτσι μάς έλεγε ή μακαρίτισσα ή γιαγιά μου: «Όταν πέφτει της Υπαπαντής Τετάρτη ή Παρασκευή της Αποκριάς, χάριν της έορτής τρώμε λάδι. Έγώ μάλιστα θυμάμαι και μία Καθαρή Δευτέρα, που έπεσε 2 Φεβρουαρίου της Υπαπαντής, και ο παπας μάς είπε να φάμε. - Κρέας, γιαγιά; - Κρέας;... Κύριε Ίησού Χριστέ! λάδι, παιδάκι μου, λάδι μόνο. Ούτε ψάρι μαθές. Κατάλους οίνου και έλαιου γράφει το ιερό βιβλίο. - Και κρασί λοιπόν, γιαγιάκα; - Έ, δποιος θέλει... Όταν τρώνε λάδι, πίνουν και κρασί». Γελάτε τώρα σεις, το ξέρω... Πάει πιά, πέρασε ή εποχή της γιαγιάς. Αύτες οι νηστείες με τις μεγάλες αυστηρότητες, τις λεπτότητες και τις διαβαθμίσεις, δέν κρατιούνται πιά στα σπίτια. Έμειναν στα Μοναστήρια για τους καλοερούς. Έμεις εδώ δέν ξέρουμε παρά μία αιώνια Αποκριά με λίγη νηστεία, κάπου-κάπου, για την ποικιλία. Από τις 50 ημέρες της Μεγάλης Σαρακοστής, μόλις νηστεύουμε την πρώτη εβδομάδα και την τελευταία. Αν κλάνουμε τουλάχιστο τα καλά έργα, που είναι αναπόσπαστα από τη νηστεία για να μην καταντᾶ άπλως κι' ασήμαντος τύπος; Τι να σας πω! Όλες οι νηστείες του χρόνου, με τον καιρό, μπορεί να καταργηθούν. Δέν πιστεύω όμως πως είναι δυνατό να καταργηθούν ποτέ ή προσευχή, ή μετάνοια, ή καλοσύνη, ή φιλανθρωπία, ή εδεργεία, ή εδγνωμοσύνη, ή ευσυνειδησία, ή επιμέλεια, ή φρονιμάδα. Όπως δὲποτε, υποθέτω πως αυτά θα σας τᾶ πᾶ καλύτερα μεθαύριο στην έκκλησιά ο Ιεροκήρυκας. Και ξαναγυρίσω στην ημέρα μου, 2 Φεβρουαρίου, της Υπαπαντής. Δοιπόν, ή ημέρα αυτή έχει κι' έν άλλο ιδιαίτερο: Όπως τις έξη πρώτες ημέρες του Αγούστου, - τα μερομήνια λεγόμενα, - ο λαός τη μεταχειρίζεται κι' αυτή για μετεωρολογική πρόγνωση. Και λέει δει «ό καιρός που κάνει της Υπαπαντής, βαστάει ο ίδιος σαράντα μέρες». Με άλλους λόγους: είναι καλή ημέρα της Υπαπαντής; ή καλοκαι-

ρία θα διατηρηθᾶ ως τα μέσα του Μάρτη. Βρέχει, χιονίζει, φυσά βοριάς της Υπαπαντής; ο άγριος χειμώνας θα διαρκέση ως την άνοιξη. Και φαίνεται πως ή καίκη αυτή δοξασία, - για να μὴν την πούμε πρόληψη, που ποιάς το ξέρει αν είναι, - επικρατεί 'ς όλο τον Έλληνισμό, γιατί ένας φίλος μου, που την ήξερε από εδώ, κι' έδεδάλωσε πως την άκουσε και στην Θεσσαλία, και στη Μακεδονία. Θαυμάσια ημέρα φέτος ή 2 Φεβρουαρίου! Ούτ' ένα σύννεφο σάν ουρανός ήλιος και χαρά άνοιξιάντικη. Να ιδούμε λοιπόν, ο ίδιος γλυκός καιρός θα εξακολουθήση σαράντα μέρες; Η θα πιάσουν πάλι οι βοριάδες, κι' οι χιονιάδες, να τουργουρίσουμε; Όσο για βροχή, δέν πειράζει. Μπορεί να βρέχει όσο θέλει, μα ή θερμοκρασία να διατηρηται σε ύποφερτο βαθμό. Άλλωστε το λέει κι' ή σχετική με το μήνα μας παροιμία: «Ο Φλεβάρης κι' αν φλεβίση, καλοκαιρι θα μύρση». Κι' ο Παλαμάς, σ' ένα μικρό επιγραμματικό ποιήμα του για τον Φλεβάρη, λέει πως ο κουτσός αυτός, ο δύστροπος πολλές φορές και πεισματάρης, σέρνει από το χέρι ένα όρατο παιδί: το Καλοκαιρι. Η εικόνα αυτή μου αναπαραστάθηκε σήμερα ζωντανή: Στα χιονισμένα άκόμη βουνά και στις όμιχλες των όριζόντων, είδα τον Κουτσοφλεβάρη, μα στην πράσινη χλόη, στο γαλάζιο ούρανο και στο λαμπρό ήλιο, είδα τ' όρατο παιδί του! Σας άσπάζομαι, ΦΙΛΙΩΝ

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ
[Μυθιστόρημα από AUGUSTA LATOUCHE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)
— Μαθητεύομενος μία φορά, ψιθύρισε ο βοηθός του μηχανικού στον προϊστάμενό του.
— Α! είναι: μαθητεύομενος η, διόρθωσε ο Μωρίς.
— Μπα, νόμιζα πως δέν υπήρχαν πιά.
— Έ, κάθε κανών έχει και την εξαίρεσή του, άποκρίθηκε ο Μωρίς.
— Τόν κανονισμό τόν ξέρεις, Μωρίς, όταν καταδύνουν στο πηγάδι; ρώτησε σοβαρά ο κ. Μπεκκάρ.
— Μάλιστα, πατέρα.
Κι' άμέσως σώπασε, σοβαρός σαν τόν πατέρα του. Γιατί ο κανονισμός που είναι παρά πολύ άστυχρός, αναγκάζει όλους όσοι καταδύνουν εκεί κάτω να στέκονται άκίνητοι, άμιλητοι, χωρίς γέλια και άστεία, χωρίς την παραμικρή κίνηση που θα μπορούσε να προκαλέση κανένα δυστύχημα ίσως θανατηφόρο.
Όλα λοιπόν ήταν έτοιμα, ο μηχανικός έκκόνισε την τρομερή μηχανή του, τᾶ σινιάλα στη θέσι τους. Σπρώξαν τώρα τα βαγονάκια μέσα στο κλουβί, καθένα στο διαμέρισμά του. Ένα κουδούνι χτύπησε, άρχισε να λειτουργεί ή μηχανή, το κλουβί κλονίσθηκε και το παλώριο χοντρό σχοινί άρχισε να ξετυλίγεται. Ήταν πιά κρεμασμένοι μέσα στο πηγάδι.
Μία σιωπή νεκρική βασίλευε, ή καλύτερα, άκουγότανε κάθε θόρυβος, έκτος από φωνή ανθρώπου. Άληθεια! από τί βαστούσε όλων ή ζωή αυτή τη στιγμή, από ένα σχοινί και τέσσερα σίδερα που κρατούσαν το κλουβί!
Κι' ή Διονυσία συλλογιζόταν τόν πατέρα της, που κάθε μέρα άπινε την αδη ένα ζεστό κρεβάτι και ένα αγαπημένο σπίτι, για να κατεβαίγη στα σπλάχνα μέσα της γᾶς, να βγάλᾶ τᾶ ψωμί των δικών του. Είναι το βασανιστήριό του ή σκληρή αυτή ζωή και μαζί ή σωτηρία του.
Βλέποντας τη Διονυσία έτσι σοβαρή, ο Μωρίς της λέγει:
— Μήπως φοβάσαι, Διονυσία;
— Έγώ; άστειύεσαι, Μωρίς!
— Μα τότε;...
— Συλλογιζομαι...
Σταμάτησε. Μα σε λιγάκι έπρόσθεσε:
— Συλλογιζομαι τόν μπαμπά.
— Κατάλαβα, είπε ο Μωρίς κι' έγινε σοβαρός και κείνος.
Το κλουβί κατέβαινε, δίνοντας στους επιβάτες του την έντύπωση πως το πάτωμά του χανόταν πάντα από κάτω τους και πως θα βρισκόταν σε λίγο κρεμασμένοι στον άέρα. Το φᾶς της ημέρας χανόταν λίγο-λίγο και το σκοτάδι έκυριευσε πιά όλα.
Η Διονυσία δέν έδλεπε πιά τίποτα γύρω της. Μόνο το ύψος φᾶς της λυχνίας, που είχαν στα γόνατά τους, ξεχωρίζε ανάμεσα από το πυκνό διπλωτό της, και φώτιζε ένα όρισμένο μόνο διάστημα, άφίνοντας όλα γύρω σε βαθύτερο σκοτάδι.
Μέσα σ' αυτή τη βοή που έκαναν το γύρισμα της μηχανής και το τρίξιμο των σχοινιών, ένα μουρμουρητό άκουγόταν κάπου-κάπου, ένᾶ ένα φᾶσμα δροσιάς κυπούσε τους όμους. Ήταν το μουρμουρητό του νερού που σταλάζει από τα πλευρά του πηγάδιου και που έδινε στη Διονυσία μία καινούργια έντύπωση: την υγρασία ύστερα από το σκοτάδι.
Μές στο πηγάδι, έκανε πότε δροσιά πότε ζέστη. Δέν άπάνταν άέρα, άλλα υγρασία. Κι' όλο κατέβαιναν, ένᾶ περισσότερο σφιγγόταν ή καρδιά, ως δτου το κλουβί χωρίς κανένα κλονισμό, σταμάτησε. Ήταν πιά στο βάθος.
Δυό κουδούνια είδοποίησαν τόν μηχανικό ότι έφθασε το κλουβί. Ίδαι-

τεροι-εργάτες τράβηξαν έξω τα βαγονάκια και σε λιγάκι όλοι οι επισκέπτες ήσαν μαζεμένοι στη σάλα της αποθήρας.
Είχαν την έντύπωση πως πέρασαν ένα σταθμό και ένα κίνδυνο και πως τώρα πιά άρχιζε το ταξίδι μέσα στο άνθρακωρυχείο.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.
Ο Μαθητεύομενος
Ήταν όμως σαν ζαλισμένοι. Είχαν άνάγκη να συνέλθουν λιγάκι και να τάρουν καινούργιες δυνάμεις για το δύσγειο ταξίδι.

«Ένας μικρός μαθητεύομενος στεκόταν άκίνητος...»
Τα βαγονάκια που κατέβασαν τους επισκέπτες, έφυγαν κι' όλα μέσα στη στοά για να γεμισουν κάρβουνο, και άλλα γεμάτα ήλθαν να πάρουν τη θέση τους μέσα στο κλουβί.
Ολόγυρα άλλα τραίνα από βαγονάκια γεμάτα περίμεναν τη σειρά τους να τραβηχθούν επάνω.
Έτριβαν τα μάτια τους μπρός στη τόση εργασία που γινόταν εκεί κάτω, ζαλισμένοι από την τόση κίνηση, από τόν θόρυβον και από την λάμψη των ηλεκτρικών που τους έθάμπωναν ύστερ' από το σκοτάδι.
— Έτσι είναι το άνθρακωρυχείο; φώναζε ή Ζερμάλιν. Έγώ νόμιζα πως ήταν μία τρύπα μες στο χᾶμα όπου σκάδανε οι άνθρωποι!
Άληθινά ή εύρύχωρη αυτή σάλα της αποθήρας ήταν κατάφοτη από ηλεκτρικά και έμοιαζε περισσότερο με ύπόγειο σταθμό ηλεκτρικού σιδη-

ροδρίου παρά με είσοδο άνθρακωρυχείου.
Μία πλατειά και ψηλή στοά άρχιζε από τη σάλα, μα που όσο προχωρούσε γινόταν πιά στενή, και χωριζότανε σε πλαγιές μικρές στοές όπου το ηλεκτρικό φᾶς δέν έφθανε πιά να φωτίση. Εκεί οι τοίχοι δέν ήσαν χρισμένοι με άσπρη, γυαλιστερή άσβέστη, άλλα κτισμένοι πότε με ξύλα πότε με μεγάλες πέτρες άκανόνιστες.
Οι επισκέπτες δέν μπορούσαν πιά να προχωρουν κατά μέτωπο, άλλα ο ένας πίσω από τόν άλλο. Τα πόδια σκόνταφταν στο κάρβουνο, γλιστρούσαν στις σιδερένιες ράγες, και όταν άπαντούσαν κανένα βαγονάκι, έπρεπε να στρυμωχθούν στον τοίχο για να μὴ τους πατήση.
Προχωρούσαν χωρίς να σταματούν καθόλου, ψηλαφώντας το χᾶμα σε κάθε βήμα, γιατί συχνά κυλούσαν οι πέτρες κάτω από τα πόδια των και για μόνο φᾶς είχαν τη μικρή θαιμη λυχνία.
Κάποτε παρατηρούσαν στο βάθος ένα κόκκινο φᾶς, που έμοιαζε σαν κρεμασμένο και λίγο ύστερότερα άκουγόταν ο μακρινός θόρυβος των βαγονιών που κυλούσαν στη ράγια. Αντηχούσε κατόπι ή φωνή του οδηγού που τραγουδούσε ή σφύριζε και το τραίνο προχωρούσε σιγά, ένᾶ το κόκκινο φανάρι του φώτιζε για μία στιγμή τα πρόσωπα των επισκεπτών, κι' έριχνε στον τοίχο την παράξενη σκιά του άλόγου που το έσερνε.
* * *
Ο μικρός όμιλος, έχοντας επί κεφαλής τόν επιστάτη, προχωρούσε μέσα στη στοά κρατώντας χαμηλά τις μικρές λυχνίες και με καμπουριασμένο το κορμί για να μὴ χτυπήσουν το κεφάλι τους στο ταβάνι.
Τα κορίτσια, που δέν ήταν τόσο ψηλά, μπορούσαν ακόμα να περπατούν όρθια: μα οι άνδρες και ή κυρία Μπερτραί ή ίδια δέν μπορούσαν πιά να το κάνουν χωρίς κίνδυνο.
(Έκείνη συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ANEMONES ΣΤΟ ΣΕΦΩΤΟ
I
(Μουσική τη νύχτα)
Πόσο γλυκό που άκούγεται μες στο θλιμένο βᾶδου, μουσική σε βελούδινο χεσάκι άχρά, σά κᾶδι.
Σάν κᾶμα που άπλωάτο στην άμμο επάνω οβίνε μες σε νύχτας άπόκοσμης βαθείαν, ιερή γαλήνη.
Σάν ποταμιού μουρμούρισμα σαν κελαρίστρα βρύση... - τέτοιο γλυκό ναυούρισμα, ψυχή μου, άς σε κοιμήση...
ΙΩΑΝ. Θ. ΚΑΚΡΙΑΝ

(*) Ίδε εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 77.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οι Συνδρομηταί, των οποίων ελήφθη ήδη η συνδρομή, να απευθύνουν...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΔΟΣΗΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Διαβαίνοντας από 'να μονοπάτι, Σε τόποι που μάχρη είχε γινή, Εβρίθια υς κοιλιάδα σκοτεινή...

ΜΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΚΟΙΤΩΝΙ

Μαύροι κι' όλοσκοτεινοί κι' όγριοι όσκοι περ αν Πίσω απ' τα παράθυρα, ποχίει θολωμένα...

ΕΦΥΓΕ...

Στόν εύρο λιμένα της πόλεως, μια βαθυγάλαξη θάλασσα δείχνει την εγκομμία...

ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ ΖΩ

Χαρισμένο στο 'Αγοροκόριτσο.

'Ερχονται μερικες στιγμές που ό άνθρωπος αίσθάνεται την ανάγκη να μείνη λίγα λεπτά...

ΤΟ ΔΕΜΠΛΟΙΟ ΘΑ ΦΥΓΕ...

Το δέμπλοιο θα φύγε... σφυρίζει... και μαζί του τόσα άγλυπημένα πρόσωπα...

ΠΟΙΗΣΙΣ

Καλή σε νοιώθω, ποιήση φιλήσυχη πα δούλα, που τη χαρά 'χει σύντροφος...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ντάν, ντάν, ντάν... Κτυπάνε οι καρμπάνες χαρούμενα. Τό ξενόδαλλο άγοράκι...

Ο ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΣ

Σε μια γαλλική εφημερίδα δημοσιεύθηκε μια μερα ή ανέλουθη 'Αγγλία...

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Μα όσο κι' αν άγρίω, θα έλθη μέρα που τό ίδιο πλοίο θα έα γαλητά μας πρόσσωπα...

ΒΡΟΧΕΡΗ ΝΥΚΤΑ

'Ακου τις μονότονες ατάλες της βροχής. Πώς χτυπάν αν πέφτουνε στην ούλη την άδεια...

ΜΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΚΟΙΤΩΝΙ

Μαύροι κι' όλοσκοτεινοί κι' όγριοι όσκοι περ αν Πίσω απ' τα παράθυρα, ποχίει θολωμένα...

ΕΦΥΓΕ...

Στόν εύρο λιμένα της πόλεως, μια βαθυγάλαξη θάλασσα δείχνει την εγκομμία...

ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ ΖΩ

Χαρισμένο στο 'Αγοροκόριτσο.

ΤΟ ΔΕΜΠΛΟΙΟ ΘΑ ΦΥΓΕ...

Το δέμπλοιο θα φύγε... σφυρίζει... και μαζί του τόσα άγλυπημένα πρόσωπα...

ΠΟΙΗΣΙΣ

Καλή σε νοιώθω, ποιήση φιλήσυχη πα δούλα, που τη χαρά 'χει σύντροφος...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ντάν, ντάν, ντάν... Κτυπάνε οι καρμπάνες χαρούμενα. Τό ξενόδαλλο άγοράκι...

Ο ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΣ

Σε μια γαλλική εφημερίδα δημοσιεύθηκε μια μερα ή ανέλουθη 'Αγγλία...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Τι όρατο και άσπρο που είναι τό χιόνι, όταν τό έχει στρώσει μαλακά-μαλακά, προπάντων στα καταφρορικά μέρη...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στό Σ. ολείο. — Κλίνε μου, Τάκη, τη λέξη ήμίονος...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Ο μικρός λούστρος ε'ίνα πολύ άσχημο κύριο. — Αν θέλεις γά σ'α γυαλίσω...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξύ μικρών αδελφών.

— Κοίταξε, Τάκη, πόσο ψηλότερος είμαι από σένα! — Παρίμενε άκόμα ένα χρόνο και θα είμαστε ίσα!

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στό Σ. ολείο. — Κλίνε μου, Τάκη, τη λέξη ήμίονος...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Ο μικρός λούστρος ε'ίνα πολύ άσχημο κύριο. — Αν θέλεις γά σ'α γυαλίσω...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

Στην Πόλη, ό Σόλλογος «Βυζάντιον» παράρτημα της εν 'Αθήνας 'Κυανολόκου»...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΑΦΕΛΑΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ

ΚΑΛΕΣ σας. Αποκρής και καλή σας Σαρακοστή, καλά μου παιδια...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Ούδεν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνασθέντα, αν δέν συνοδεύεται από τον δικαιώματον δρ. 3. Τα εγκριόμενα ή άνασθέντα, λαμβάνουν μέτρος της 30 Νοεμβρίου 1922. Όσα συνοδεύονται από Α άνηκουν εις άγρία και δέν από Κ. εις κορίτσια.)

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Διαβολόλαδο, κ (Ιούδα Ι) Κλαίλια, κ (ΚΚ) Φάσθων, κ 'Αεχούς Τραπέζια, κ (ΜΜ) Δεικαλλών, κ (ΠΧ) Νέμισος, κ Σαυθός Βιολιστής, κ 'Ατλας, κ (ΓΒ) Γιομοφιάσσης, κ (ΣΣ) Γατίτσα, κ (ΑΣ) Ασβιακός 'Αστής, κ (ΘΣ) Δερβία 'Αηδών, κ (ΣΣ) 'Εσπερος, κ (ΓΜ) 'Αγκιόν, κ (ΠΠ) Πισπιρίγκος, κ (ΓΠ) Νύδρη, κ (ΠΜ) 'Αμοιωνίδα, κ (ΕΒ) Πέτρος Ριοσάλ, κ (Χ=Χ) Μπερποντάκος, κ (Δ) 'Ελλάδος Ξόνημα π (ΡΕ) 'Αϊδέ, κ (ΕΑ) Κική κ (ΚΚ) Γαλαζοαιμνη, κ (ΑΜ) Δαμάρης 'Ασθίο, κ (ΠΚ) Συνασός, κ (ΝΧ) Μιαζού, κ (ΙΡ) Γόρδιος Δερμίδης, κ (ΜΚ) Μελεχροσύνη Σαμπούλα, κ (ΕΒ) Μέλλον Πλοίαρχος, κ (ΔΟ) Γενναίος Ξέρκος, κ (ΜΜ) 'Ινές, κ (ΕΚ) Φουσταγέλλα του 21, κ (ΚΑ) Πελαγός, κ (ΤΑ) Τρελόλαϊδο, κ (Μ.)

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ανασθέντα ψευδώνυμων: Νέδων, κ 'Ηβη, κ Χωλός Διάβολος, κ 'Ιπνικός Ούρανός, κ 'Αρμόνιος Δόδα, κ Παλιόροια, κ Σόλων, κ Κοκκίαν Πούλακός, κ Φαράς της 'Ισλανδίας, κ.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Ούδεν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνασθέντα, αν δέν συνοδεύεται από τον δικαιώματον δρ. 3. Τα εγκριόμενα ή άνασθέντα, λαμβάνουν μέτρος της 30 Νοεμβρίου 1922. Όσα συνοδεύονται από Α άνηκουν εις άγρία και δέν από Κ. εις κορίτσια.)

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Διαβολόλαδο, κ (Ιούδα Ι) Κλαίλια, κ (ΚΚ) Φάσθων, κ 'Αεχούς Τραπέζια, κ (ΜΜ) Δεικαλλών, κ (ΠΧ) Νέμισος, κ Σαυθός Βιολιστής, κ 'Ατλας, κ (ΓΒ) Γιομοφιάσσης, κ (ΣΣ) Γατίτσα, κ (ΑΣ) Ασβιακός 'Ασθίο, κ (ΘΣ) Δερβία 'Αηδών, κ (ΣΣ) 'Εσπερος, κ (ΓΜ) 'Αγκιόν, κ (ΠΠ) Πισπιρίγκος, κ (ΓΠ) Νύδρη, κ (ΠΜ) 'Αμοιωνίδα, κ (ΕΒ) Πέτρος Ριοσάλ, κ (Χ=Χ) Μπερποντάκος, κ (Δ) 'Ελλάδος Ξόνημα π (ΡΕ) 'Αϊδέ, κ (ΕΑ) Κική κ (ΚΚ) Γαλαζοαιμνη, κ (ΑΜ) Δαμάρης 'Ασθίο, κ (ΠΚ) Συνασός, κ (ΝΧ) Μιαζού, κ (ΙΡ) Γόρδιος Δερμίδης, κ (ΜΚ) Μελεχροσύνη Σαμπούλα, κ (ΕΒ) Μέλλον Πλοίαρχος, κ (ΔΟ) Γενναίος Ξέρκος, κ (ΜΜ) 'Ινές, κ (ΕΚ) Φουσταγέλλα του 21, κ (ΚΑ) Πελαγός, κ (ΤΑ) Τρελόλαϊδο, κ (Μ.)

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ανασθέντα ψευδώνυμων: Νέδων, κ 'Ηβη, κ Χωλός Διάβολος, κ 'Ιπνικός Ούρανός, κ 'Αρμόνιος Δόδα, κ Παλιόροια, κ Σόλων, κ Κοκκίαν Πούλακός, κ Φαράς της 'Ισλανδίας, κ.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Μικρά μυστικά: Διά Ι έως 8 το πολύ κρούσεις λεπ. 15 Δια τας περιόδους 20 λεπτά ή λέξις

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ένεκα της μεγάλης θύφσεως των τυπωτικών, οι εκδόσεις αναγκάσθη...

Τριελλόπειδο (πολύ μ' ευχαρίστησε...)

λως την συνδρομήν των) Βλήμα του Αβέσραφ, Γυλιανομίαν...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του νέου 1890 διωγνισμού... 142. Δεξιόγραφος. 143. Στοιχειογράφος. 144. Τονόγραφος. 145. Δημιώδες Διγνιμα. 146. Ψαροκόκαλον. 147. Μαγική Εικόνα Άνευ εικόνο.

154. Έλλησομόφωνον... Έστάνη υπό του Ρόδου της 155. Τρίφος...

Διά τους Γίλλουμθεϊς 156. Étoile... Horizontal: peuple européen; vertical: ancien démagogue; diagonal: arbre et île méditerranéenne.

ΑΥΣΕΙΣ

Τών Πν. Αοιήσεων του φυλ. 42 621. Σόλων (σόλ. άν.) - 622. Ταώ (ά, ά.) 623. Μορφεύς - Οσφείς - 624. Ωέος - Όρος - 625. Το πακόντσι.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 ταπεινά λέξεις με απλό στοιχείο δε. 9 (δ' ελάχιστος δεσός). Πέραν των 10 λέξ. 20 λέξ. ή λέξες, με παχά δ' στοιχεία λεπ. 40 και με κεφαλαία λέξ. 50. Ο 2ος αριθμός στίχου δε. 1,50 (ΚΒ' - 101)

(ΚΒ' - 108)

ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΨΗΛΟΡΕΪΤΗ

Αγκύλι, Αγκάθι, άπι δείτη; Νιαγάρας

Αλέξανδρος Χαϊτησαρόχη

με γεια τά μακρού. (Καθιστηθήσασα). - Διαβόλιμι της Ηλιουπόλεως.

Διαπλασκόπουλα

βρήτε με είμαι η: - Κιη.

ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΜΑ

ύποσηφίος δημοσηφίσματος 1891 ΑΤΩΜΕΝΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΜΑ

ΚΡΥΦΗ ΘΑΪΨΙΣ

ΑΙ Γ' ΦΡΑΪΦΕΡΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ

Διαπλασική Αυτοκρατορία

μετωνομάσθη ΜΟΡΙΑΣ Ζητούνται άντιπροσωποι κερκίζοντες ύπερόψαξ: Γεώργ. Κρολήν, Τρίπολιν. - ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ ύποσηφίος Δημοσηφίσματος.

Πρακηρόσος Διαγωνισμύν Έμφραστικύν Έρρηβικύν Φοσιονωμικύν

Δέχομαι φωτογραφία, γέρον και παιδιών. Προθεσμία τριμήνος. Βραβείον πρώτον Έγγραφή Διάπλασιν 1923. Δεύτερον Έξάμηνος έγγραφη 1923. Διεύθυνσις: Πάδωνα Χαρκιόδη, Κορυθουσιώτη 27, Αθήνας.

Τριανταφυλλένια παρακαλεί

να ψηφισών το ψεδώνυμό της: - ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΠΡΑΞΙΚΙΝΟΥ

Α' Διαγωνισμός Μικρ. Μυστικύν. Πρακηρόσος Διαγωνισμύν Μ. Μ. Προθεσμία τέλος Μαρτίου. Βραβείον πρώτον Δετιδύς, δεύτερον Έλληνίς Δις ή της Άγγελίας ΚΒ' 64 - ΠΡΑΞΙΚΙΝΟΣ, ΡΑΝΤΙΓΚΡΗ.

Η ΒΗ ύποψηφία Δημοσηφίσματος

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδου (1879 - 1893) από τους εκδοθέντας 24 τόμους ύπόχουν άκόμη μόνον οι 3 ή 5: έκτά: 5ος, 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, και 20ος. Έκαστος τόμος δεσφ. 6, ταχυδρομικώς δε άποστελλόμενος δεσφ. 6,80 διά τό Έσωτερικόν και δεσφ. 7,20 διά τό Έξωτερικόν.

Της Β' Περιόδου (1891 - 1921) ύπόχουν όλιοι οι εκδοθέντας τόμοι, 28 εν όλω - Έκαστος, τόμος άρραφς δε. 20 και ραμμένος δε. 22. Ταχυδρομικά τέλη έκαστου τόμου προσθετέα εις τας άνω τιμάς: Διά τό Έσωτερικόν λεπτά 50 άρραφς και δε. 1 50 δ' ραμμένος, διά δε τό Έξωτερικόν δε. 3 - εις άρραφς εις ραμμένος.